

SLACHTA MARGIT NEMZETI SZOCIÁPOLITIKAI INTÉZET

EFOP-1.9.4-VEKOP-16-2016-00001

„A SZOCIÁLIS ÁGAZAT MÓDSZERTANI ÉS INFORMÁCIÓS RENDSZEREINEK
MEGÚJÍTÁSA” C. KIEMELT PROJEKT

„ELSŐKÉNT LAKHATÁS” MAGYARORSZÁGON

III. Fejezet – Lakhatási programok, avagy az Elsőként Lakhatás előzményei Magyarországon

Alagi Szilárd

2023. Augusztus

Bevezető

A Hajléktalanokért Közalapítvány és az Összefogás a Budapesti Lakástalanokért és Hajléktalan Emberekért Közalapítvány lakhatási programjai

A hajléktalan emberek lakhatási támogatásának előzményeit a Fővárosi Önkormányzat hasonló típusú pénzbeli támogatásai között kell keresni. Ez a támogatás még nem a hajléktalan emberek számára nyújtott segítséget a lakhatásba való „kiemelkedéshez”, hanem épp ellenkező irányjellel, a szegényebb rétegeket igyekezett benntartani a lakhatásában, megkímélve a hajléktalanná válástól. Ezt a pénzbeli támogatási formát vette át először 2004-ben (Vecsei Miklós, akkori miniszteri biztos ajánlására) a hajléktalan-ellátás támogatását biztosító két közalapítványa, az Összefogás a Budapesti Lakástalanokért és Hajléktalan Emberekért Közalapítvány, a Közép-Magyarországi régió hajléktalan-ellátóinak támogatására, a Hajléktalanokért Közalapítvány pedig a vidéki szervezetek (Konvergencia-régiók) támogatására. 2004-ben kormányhatározattal, 30.000 Ft/fő/hó lakhatás támogatást (illetve mellé 1.852 Ft/fő/hó szociális munkás megbízási díjat) biztosítottak a szervezetek részére. Ebben az évben mintegy 900 hajléktalan ember részesült ebben a támogatásban, aminek összköltsége 344 millió forint volt. A következő évben (2005) egy újabb 162.264.000, - Ft értékű keretösszeget biztosítottak az ország több területén működő hajléktalan-ellátó szervezeteknek, hogy úgynevezett kiléptető lakásokat vásároljanak és alakítsanak ki. Ebben az összegben végül 42 szervezet kapott támogatást (az összes pályázó 92%), ami pályázónkként közel 4 millió forintot jelentett. Ez a program akkor nagyon újszerűnek és előre mutatónak tűnt, azonban később kiderült, hogy nem minden szervezet bizonyult „jó gazdának”, valamint, hogy a relatíve magas támogatási összeg kevés számú (hajléktalan) embernek jelentett valódi kilépési lehetőséget.

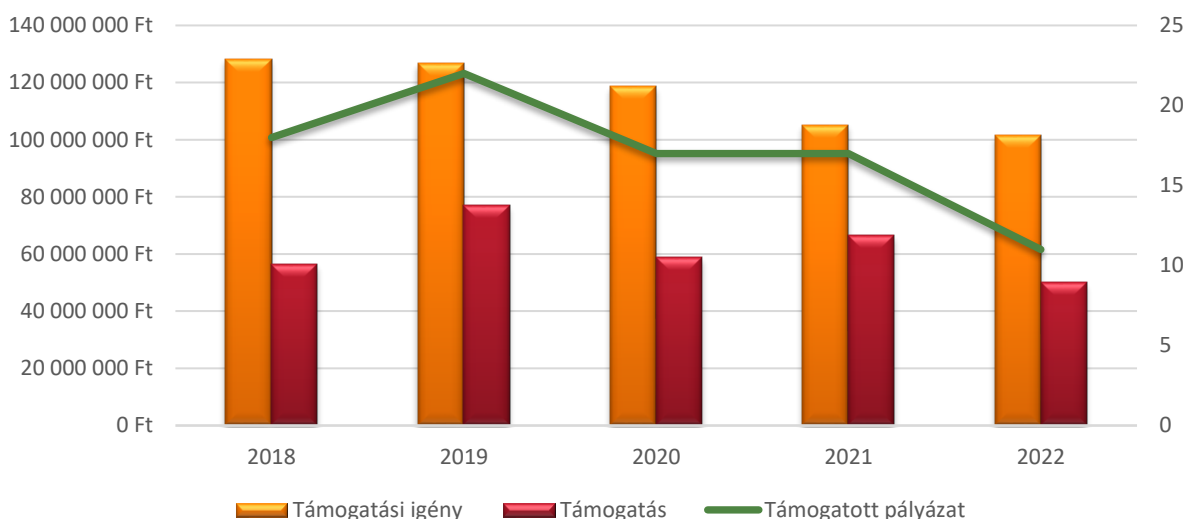
Ezek a tapasztalatok is hozzájárultak, hogy 2007-ben a két Közalapítvány más formájú támogatást dolgozott ki. Ezeknek a lakhatási támogatásoknak a legfőbb célja már az volt, hogy a hajléktalan-ellátó rendszer intézményes keretein kívüli, lakhatási költségekre fordítható pénzbeli támogatással, és egyénre szabott utógondozói szociális munkával integrálja vissza a hajléktalan embereket a társadalomba. Az összeg némileg csökkent, a korábbi 30 ezer Ft/hó/fő helyett csupán 20 ezer forintra mérséklődött, de a pályázatok így is jelentős segítséget kínáltak az intézményesült hajléktalan-ellátáson kívüli lakhatásra. A lakhatási támogatások alapvetően a lakásbérletre, szobabérletre, munkásszállóra, az intézmény által bérelt lakásbérlemény, vagy munkásszálló férőhelyekre helyezte a hangsúlyt, vagyis a piaci alapú lakhatási lehetőségek irányába kereste (és mutatta) a kiutat a hajléktalan emberek számára. A megpályázható lakhatási támogatások keretösszege fix volt, ahogy a pályázott hajléktalan személy számára kiutalt összeg is. A kifizetése havi bontásban történt, vagy egy összegben (kaucióra), de lehetett csökkentett formában is nyújtani. A lakhatási pályázatok abban az időben azzal is új szemléletet képviseltek, hogy konkrét, már szociális értelemben „felmért” (előkészítő gondozási folyamatok) hajléktalan emberekre lehetett pályázni (a kiíró csak monogramokat látott), így a pályázatot megelőzte egy bizonyos egyéni fejlesztési terv (anyagi és szociális erőforrások felmérése), ami szintén a sikeres szociális munka egyik eszköze. A havi folyósítása alatt is folyamatos volt a szociális munkással való szoros kapcsolattartás, így a hajléktalan-ellátásból amúgy hiányzó utógondozás vagy kísérés is megvalósult egyben. A működő lakhatási programok az ország és a hajléktalan-ellátás különböző területein működő szervezeteken keresztül jutottak el az intézményekben, közterületen élő hajléktalan emberekhez. A lakhatási programok egyik, szakmai értelemben való eredménye legfőképpen abban mutatkozott, hogy a kiírás kötöttségei alapján minden esetben bérleti szerződés (egyszerű, kétoldalú szerződéseket, nyilatkozatokat is elfogadtak) kötődött a támogatandó ügyfél és a leendő bérbeadó között, így mondhatni jogi értelemben is rendezett

lakhatási viszonyok közé került a hajléktalan ember. A másik sikeres eleme volt a pályázatoknak, hogy a támogatott lakhatási programban résztvevő hajléktalan ember vállalt önrészt a lakhatási költségek fizetésében, tehát a támogatás csak kiegészítés, segítség, kaució esetében sokszor csak kezdő „lökés” volt a társadalmi (re) integráció irányába. A kliensnek egy megállapodásban vállalnia is (nyilatkoznia) kellett, hogy a lakhatási költségek megfizetésében önrészt is vállal, téríti a lakhatás rezsi és közüzemi díjait. Sok esetben az önrész jelentősebb volt, mint a támogatás maximális keretösszege, nyilván ezekben az esetekben nagyobb eséllyel maradt bent a lakásban a hajléktalan a támogatás lejárta után is, bár ennek volt ellenpéldája is, ahogy több olyan eset is, hogy az egyéni lakhatás lehetősége ösztönözte a stabil jövedelemszerzés irányába a hajléktalant. Sok esetben akadtak együtt költözők is, barátok, párok – akik esetlegesen kiszorultak a hagyományos intézményesült ellátásból. Ezen túl ezeknek a pályázatoknak fontos eleme az utógondozás, külső lakhatás kísérése volt, amiért a szociális munkás díjazásban is részesült. Ez a támogatási forma sikeresnek és eredményesnek is nevezhető, és mindenképpen népszerű volt a hajléktalanok és a szakemberek körében is. Persze negatív tapasztalatok is akadtak bőven, talán az egyik ilyen legszembetűnőbb és sok helyen előforduló eset, a negatív diszkrimináció, leginkább a roma hajléktalanokkal szemben. Ők nehezebben találtak albérleti lehetőséget, mint a nem roma, de szintén hajléktalan társaik, de egy piaci alapú lakhatás esetében várható volt a társadalmi előítéletek erősebb hatása. (Érdekességgként megemlítendő, hogy a 2004-es kiléptető lakás program egyik alapérve volt a szervezetek lakásvásárlása mellet, hogy a hajléktalanokat a társadalmi diszkrimináció miatt nincs mód piaci típusú lakhatásba költöztetni.) Ezeket az eseteket leszámítva a lakhatási pályázatok szakmai módszertana alapját tudta képezni a 2008-ban bejelentett, Európai Unió finanszírozásból megvalósuló TÁMOP 5.3.3. *(FogLak Projekt, Hajléktalan emberek társadalmi és munkaerő-piaci integrációjának szakmai és módszertani megalapozása.)* programok szociális szakmai célkitűzéseinek. Megemlítés szintjén érdemes kitérni a 2008-ban lebonyolított ún. Pilisi Parkerdő programról (itt is 20.000 Ft/fő/hó lakhatás támogatást adtak és + 5.000 Ft/fő/hó szociális munkás bért), ami egy célzott területen élő, speciális (erdei) környezetben megjelenő csoport elköltöztetését (integrálását?) tűzte ki célul, jelenlétük viszont - többnyire - egy korábbi esemény (belvárosi közterületekről a hajléktalanok kitiltása) következménye volt – ezáltal az együttműködés hiánya nem volt minden esetben a sikeresség záloga. A lakhatási programok történetéhez hozzátartozik még, hogy a TÁMOP 5.3.3. pályázatok végrehajtási időszaka alatt külön lakhatási programok finanszírozására nem került sor, viszont 2012-től a Vissza az utcáról program (VAU) keretein belül újra indultak a támogatások. Ebben az évben 63.446.000, - Ft-ot ítelt oda a Hajléktalanokért Közalapítvány a pályázóknak, igaz, hogy a benyújtott pályázati igény 310.954.000, - Ft, így a pályázók csupán 20%-a kapott támogatást, viszont így is 98 ember részesült segítségben. Ez a magas, szervezetek által megpályázott összeg is jól mutatja, hogy milyen nagy igény volt és van erre a támogatási formára.

2018-óta a lakhatási támogatás összege átlagosan havonta és fejenként legfeljebb 30.000 Ft (2019-től már havi 50 ezer Forint), a pályázó által bérelt ingatlan bérleti díja: átlagosan havonta és fejenként legfeljebb bruttó 30.000 Ft; szociális munka támogatása: legfeljebb bruttó 25.000 Ft/hó/ellátott; újonnan kialakítandó külső férőhelyeken. Újonnan létesített bérleményekben a karbantartási munkák támogatása: legfeljebb 1.000.000 Ft/lakás; a célcsoportnak juttatott, a lakhatást közvetlenül támogató eszközbeszerzések: legfeljebb 300.000 Ft/lakás; a célcsoportnak juttatott, a lakhatást közvetlenül támogató anyagbeszerzések, egyéb működési költségek: legfeljebb 120.000 Ft/ellátott; mentális segítségnyújtás, egyéni fejlesztés: legfeljebb bruttó 10.000 Ft/óra.

A Hajléktalanokért Közalapítvány Lakhatási pályázatainak alakulása 2018-2022 között: ¹

Év	Támogatási igény	Támogatás	Támogatási arány	Támogatott pályázat	Támogatott hajléktalan emberek száma
2018	↑ 128 305 000 Ft	↓ 56 472 000 Ft	↓ 44%	→ 18	↓ 139
2019	↑ 126 684 000 Ft	↑ 76 945 000 Ft	↑ 61%	↑ 22	→ 200
2020	→ 118 724 000 Ft	→ 58 937 000 Ft	↓ 50%	→ 17	↑ 244
2021	↓ 105 148 000 Ft	→ 66 384 000 Ft	↑ 66%	→ 17	↑ 266
2022	↓ 101 608 000 Ft	↓ 49 959 000 Ft	↓ 49%	↓ 11	↓ 93

Ahogy már fentebb utaltam rá, 2008-ban meghirdetésre került a TÁMOP-5.3.3 projekt és annak kísérő eleme a „FogLak” projekt. A program csak részben tartalmazta a korábbi lakhatási pályázatok szakmai alapjait, az ugyan kiegészült a munkaerőpiacra való visszahelyezéssel, vagyis a hajléktalan emberek teljes társadalmi integrációjára törekedett. A program előzményei között meg kell említeni, hogy 2007-ben magas volt az utcán élő hajléktalanok száma, aminek zavaró jelenségét az amúgy is nehéz politikailag és társadalmilag feszült helyzet is fokozta. Ebben az évben írta meg Dr. Győri Péter - Maróthy Márta: *Merre tovább? Egy nemzeti hajléktalanügyi stratégia lehetséges keretei – szakértői javaslat 2007* című tanulmányát, amiben többek között különböző lakhatási, munkaerőpiaci, valamint a közterületi hajléktalanság felszámolására tettek javaslatokat. Így egy újonnan induló program célja nem is lehetett más, mint - a TÁMOP-5.3.2 projekt kiemelt célja- hogy hozzájáruljon a hazai hajléktalanság megelőzéséhez és fokozatos visszaszorításához. Ennek operatív szakmai része volt, hogy hatékony, komplex, fenntartható, a hajléktalan emberek társadalmi integrációját lehetővé tevő, az önálló lakhatást és a munkaerőpiaci integrációt ösztönző támogatási megoldásokat fejlesszenek ki. A célok elérésének eszközei között a megvalósuló szakmai folyamatok összehangolását is fontosnak tartották, így regionális koordinátori hálózat, regionális szakmai műhelyek, regionális szakmai napok megtartását, valamint szakmai anyagok, tanulmányok elkészítését és tananyag fejlesztést is.

¹ Forrás: A Hajléktalanokért Közalapítvány beszámolója a szaktárcával kötött éves lebonyolítói megállapodásában foglaltak megvalósulásáról

TÁMOP 5.3.3. valamint a kapcsolódó kiemelt projekt („FogLak” projekt-HKA)

A TÁMOP 5.3.3-as pályázati kiírás céljai között szerepelt az ellátó szervezetek szemléletbeli elmozdulása a kríziskezelés felől a munkaerőpiaci integráción keresztül megerősített társadalmi integráció felé is. Az ehhez szükséges komplex segítő rendszer kialakítása igényelte a hajléktalan-ellátással foglalkozó szervezetek szervezetfejlesztését, a fejlesztések eredményeinek nyilvánossá és elérhetővé tételét valamennyi hajléktalan-ellátással foglalkozó szervezet számára, valamint a szervezetek együttműködő hálózatának és tapasztalatcseréjének biztosítását. A projekt fenntarthatósága és az eredmények tovább hasznosítása érdekében cél volt, hogy a megvalósító javaslatokat dolgozzon ki a megfelelő makroszintű finanszírozási és szakmai eljárási szabályozások tekintetében, és szakmai-társadalmi hálózatokat építsen ki az együttműködés és az egységes tudásbázis kialakításának elősegítésére. A részcélok szintjén az 5.3.3-as konstrukció célja a hajléktalan emberek társadalmi és munkaerőpiaci integrációja a foglalkoztathatóság növelésével, és ezen keresztül az önálló lakhatás elérésével és fenntarthatóvá tételével. A részcélok közt ennek megfelelően szerepelt a foglalkoztathatóság javítása személyre szabott képzésekkel és fejlesztéssel; a munkaviszonnyal nem rendelkezők számára a munka világába való visszavezetéssel, illetve a foglalkoztatási helyzet javítása a munkaviszonnyal rendelkezők számára a munkahely megtartásának támogatásával. A lakhatási helyzet javítása már nem csupán az önálló lakhatás elérését célozta meg, hanem a foglalkoztatási helyzet javítását, a foglalkoztatás megtartását is hivatott elősegíteni. A részcélok közt megjelent a foglalkoztatást és lakhatást előtérbe helyező szociális munka támogatása is. Megerősödött az úgynevezett Elsőként Lakhatás szemlélet, amely a lépcsőzetes, intézményi ellátáson keresztüli integrációval szemben az utcán, saját építésű kunyhókban vagy egyéb, intézményen kívüli lakásmegoldásban élők formális lakhatási és foglalkoztatási integrációját célozta meg. Ennek oka, hogy a konstrukció figyelembe vette az utcán vagy saját építésű kunyhóban élők lakhatásában elért sikereket, illetve azt is, hogy a szakpolitikában, a városrendezési célok között hangsúlyosabb szerepet kapott a látható utcai hajléktalanság visszaszorítása. Kifejezett hangsúllyal volt jelen a kiírásban az utcán, közterületen élők számának csökkentése.

Hajléktalanokért Közalapítvány – „FogLak” projekt

A projekt célja az utcán élő hajléktalan emberek számának csökkentése, társadalmi visszailleszkedésük, sikeres munkaerőpiaci integrációjuk módszertani segítségnyújtással. A projekt a foglalkoztatási- és lakhatási integrációt célul kitűző szervezetek módszertani fejlesztésének integrációs törekvésekben segítséget nyújtó kollégák régiós szintű koordinációs hálózatának kialakítását tűzte ki. A projekt közvetlen célja az utcán, közterületeken, nem lakás céljára szolgáló helyeken élő hajléktalan emberek számának csökkentése a társadalmi integrációjukat szolgáló foglalkoztatási és lakhatást segítő eszközök módszertanának kialakításával a hajléktalan ellátásban dolgozókkal történő megvitatásával és terjesztésével az integrációt segítő programok gyakorlatának követésével és elemzésével. A megvalósítás során 21 szakmai műhely valósult meg. A szakmai műhelyeken összesen 2 484 fő vett részt. A tapasztalatokról több átfogó módszertani anyag készült. A projekt közvetett célja volt, hogy hozzájáruljon a kormányzati szociálpolitika a társadalmi integrációt erősítő döntéseinek elősegítéséhez, és ennek részeként nemzeti hajléktalanügyi stratégia szülessen, amely az intézményi elhelyezés helyett a tartós, önálló lakhatásban történő elhelyezést tekinti adekvát megoldásnak a lakástalanságra, az utcán élők esetében is.

Az EFOP-1.1.4-16 - VEKOP-7.1.5-16 „Elsőként Lakhatás” standard pályázat kiírásának bemutatása, célkitűzései, indikátorok, és egyéb figyelembe vett szempontok

Magyarország Kormánya az Európai Unióval kötött Partnerségi Megállapodásban célul tűzte ki a tartós szegénységben élők és a társadalmi perifériára szorultak társadalmi felzárkózását. A cél elérését a Kormány a hajléktalan-ellátást végző szervezetek, illetve a velük konzorciumi és/vagy együttműködő partnerségben lévő egyéb szociális, egészségügyi, foglalkoztatói, képzési, munkaerő-piaci, munkáltatói, hivatali szervezetek/szolgáltatók együttműködésével kívánta megvalósítani az EFOP-1.1.4-16 - VEKOP-7.1.5-16 „Elsőként Lakhatás” standard projekt felhívásban (a továbbiakban: felhívás) foglalt feltételek mentén. Az együttműködés keretében a Kormány vállalta, hogy a Felhívás feltételeinek megfelelő projekteket 30-300 millió Ft (VEKOP-7.1.5-16 esetén maximum 100 millió forint) vissza nem térítendő támogatásban részesíti és a rendelkezésre álló forrás erejéig előleget biztosít a megvalósítók számára.

A támogatási kérelmet benyújtó szervezetek az együttműködés keretében vállalták, hogy a projektjük megvalósításával hozzájárulnak:

- ✓ az EU szegénység elleni stratégiájában megvalósuló, a hajléktalanság felszámolását célzó fejlesztésekhez;
- ✓ az EU szociális védelemről és társadalmi befogadásról szóló stratégiájához illeszkedően a hajléktalanság leküzdéséhez;
- ✓ a szegénység és társadalmi kirekesztés leküzdésére irányuló nemzeti intézkedések és a szakpolitikák kialakításának ösztönzéséhez;
- ✓ a Szegénység Elleni Platform célkitűzéseinek eléréséhez;
- ✓ a kapott támogatáson felül önerőből finanszírozzák a projektet.

E pályázati felhívásban megfogalmazottaknak megfelelően - az Elsőként Lakhatás standard modelljének figyelembevételével - **az Elsőként Lakhatás projekt elsődleges célja az utcán élők kivezetése krízishelyzetükből - azzal a céllal, hogy az intézményi gondozási idő lényegesen lerövidüljön (vagy egyáltalán ne is kerüljön erre sor) - miközben az ellátás költség felhasználása is hatékonyabbá válik.** A projekt azon a beavatkozási logikán alapul, hogy az utcán élők sikeres és eredményes társadalmi integrációjához széleskörű szociális segítség, egészségügyi ellátás, képességbeli és mentális fejlesztés, az aktív és passzív foglalkoztatáspolitikai eszközök alkalmazása szükséges, de ezek csak akkor alkalmazhatóak sikerrel, ha a biztonságos lakhatás iránti alapvető emberi igényt ki tudjuk elégíteni. A fenti célok eléréséhez fontos a segítői környezet megteremtése, ami biztosítja, hogy az utcán élő hajléktalan emberek eredményes integrációjának eléréséhez - rendelkezésre álljanak a (nem feltétlenül szociális munkás végzettségű) speciális tudással rendelkező szakemberek (az egyéni szükségleteknek megfelelően) - jöjjenek létre és működjenek település szintű együttműködések az önkormányzatok, egyéb szociális, egészségügyi, oktatási, képzési szervezetek, a Kormányhivatal, munkáltatók, és munkaadói szervezetek, (valamint minden olyan szervezet/szolgáltató, aki az utcán élők sikeres integrációjában szerepet játszhat) között. Emellett fontos megteremteni azokat a segítségnyújtó kereteket, amelyek alapján az utcán, közterületen élők a későbbiekben is akarják és tudják is igénybe venni a már meglévő (nem csak hajléktalan embereket célzó) szociális alapellátásokat, szolgáltatásokat. Az EFOP-1.9.4. kiemelt projektben (a továbbiakban: Kiemelt projekt) valósult meg az Elsőként Lakhatás projektek módszertani segítése, a szolgáltatók, szakemberek szakmai támogatása regionális műhelyek, esetmegbeszélések, konzultációk szervezésével. Az EFOP-1.1.4-ben, valamint a VEKOP-7.1.5-ben valósult meg a helyi együttműködések elősegítése, melyek nem közvetlenül az egyes célcsoport-tagok egyéni szükségletéhez kapcsolhatóak, hanem tágabb

értelemben az utcán élők helyzetének tartósabb rendezése érdekében létrejövő együttműködések, amelyek közvetlenül is hozzájárultak egy-egy célcsoporttag helyzetének rendezéséhez, valamint közvetlenül a projektek eredményének fenntartásához. A ténylegesen utcán élők egy része időszakosan – főként a téli krízisidőszakban – az éjjeli menedékhelyeket is igénybe veszi, rövidebb vagy hosszabb időre, ezért a projekt keretében lehetőséget kellett biztosítani arra, hogy ebből a célcsoportból is részesülhessenek támogatásban. Projektszinten a bevontak számának maximum 10%-át tehették ki az éjjeli menedékhelyet igénybe vevő személyek. Az utcai hajléktalanság problémájának jelentős enyhítéséhez kezdeményező készség, nem kevés bátorság, kreatív és használható megoldások keresése, a segítő szociális munka lehetőségeinek és eszközeinek megújítása szükséges, ezért a folyamatban a települési önkormányzatoknak, a helyi szociális szolgáltatóknak és intézményeknek, egészségügyi szereplőknek, hatóságoknak partnerként kellett megjelenniük.

A segítségnyújtás első lépése tehát a biztonságos (nem intézményi keretek között biztosított) lakhatás megteremtése kellett, hogy legyen. Ennek megfelelően a lakhatás biztosítása a hajléktalan emberekkel végzett szociális munka kiindulópontja, nem pedig annak elérendő eredménye. Az intézményi megoldások nem feltétlenül tudnak tartós kiutat biztosítani a hajléktalanságból, erre a megfizethető, tartós és biztonságos önálló lakhatás megteremtése ad lehetőséget. Átmeneti megoldás helyett e projekt keretében megvalósítandó programok a hajléktalanságból kivezető fenntartható megoldásra kellett, hogy törekedjenek. A hajléktalan emberek tartós és önálló lakhatását tűzték ki célul, még akkor is, ha az elsőként nyújtott lakhatás esetleg átmenetinek is tekinthető. Az Elsőként Lakhatás szemlélet fontos és hangsúlyos eleme az intézménybe költöztetés elkerülése, amelynek végig prioritásként kellett megjelennie a projektek megvalósításában. A koncepció részét képezte az intenzív és összetett szociális munka is, amely a projektbe bevont hajléktalan embereket képessé teszi a lakhatásuk hosszú távú fenntartására, ezáltal segít nekik visszatérni az önálló életbe.

A Standard projekt célcsoportja:

- ✓ Legkiszolgáltatottabbak, akik súlyos egészségügyi, mentális problémákkal küzdenek, gyakori közöttük a fogyatékoság, szenvedélybetegség.
- ✓ Csoportban, bandákban élő antiszociális, deviáns magatartást mutatók.
- ✓ Részben munkaképes, tartósan utcán élők, akiknek gyakorta munkájuk, vagy egyéb forrásból származó jövedelmük is van, igyekeznek életüket valamilyen rendbe szervezni, a szállókat és egyéb szolgáltatásokat is gyakran igénybe veszik.
- ✓ Frissen utcára kerülők, akik még nem alkalmazkodtak a hajléktalan életformához, és bár komoly krízishelyzetként élik meg a lakhatás elvesztését, bizonyos segítséggel, vagy akár a nélkül is képesek lennének az önálló életvitel kialakítására.
- ✓ Az éjjeli menedékhelyeket időről-időre igénybe vevők, akik – még ha időlegesen is – képesek az intézményi szabályokhoz alkalmazkodni, készek a minimális szolgáltatások igénybevételére.

A pályázó szervezetek és programjaik alapadatainak bemutatása

Megvalósítás helyszíne (város)	Projekt címe	Kedvezményezett neve	Támogatás összege	Vállalt 25 év alattiak száma	Vállalt vendégéjszakák száma	Tervezett bevont ügyfelek száma	Projekt megvalósításának kezdete	Projekt fizikai befejezésének határideje	Projekt időtartama (hónap)
Budapest	Elsőként diótörés! Szükségletalapon szervezett, interdiszciplináris projekt az utcán élő, elsősorban volt állami gondozott, veszélyeztetett, sok esetben fel nem ismert kettős diagnózisú, ellátatlan fiatal felnőttek társadalmi rehabilitációja érdekében.	Diótörés Alapítvány	49 253 284 Ft	0	1 000	15	2021.01.01	2022.12.31	24
Miskolc	Elsőként Lakhatás Miskolcon	Magyar Vöröskereszt Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Szervezete	53 055 246 Ft	3	7 510	10	2018.06.01	2020.12.31	31
Budapest	„Hajléktalanok társadalmi és munkaerő-piaci integrációja Zuglóban”	Myrai Vallási Közhasznú Egyesület	59 147 120 Ft	0	2 000	25	2018.11.01	2021.10.31	37
Budapest	Kapunyitó	Hajléktalanokért Közalapítvány	78 000 000 Ft	0	8 760	20	2019.01.01	2021.04.30	28
Szeged/ Kecskemét	INDÍT-LAK: Az utcán élő hajléktalan személyek társadalmi visszailleszkedését célzó lakhatás és komplex szolgáltatások biztosítása a Dél-Alföldön	Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület	79 622 639 Ft	3	6 048	16	2018.05.01	2020.04.30	24
Budapest	Útavaló az újrakezdéshez 3	Kiút Szociális és Mentálhigiénés Egyesület	94 938 492 Ft	3	10 440	30	2020.11.01	2022.12.11	26

Veszprém	KIUTAK A Veszprémben közterületen élő hajléktalanok ellátása személyre szabott támogatásokkal, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület Befogadás Házában	Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület	99 451 856 Ft	3	13 000	20	2018.06.01	2020.08.31	27
Budapest	Utcáról bérletbe a Fővárosban, Fedél nélküliek Elsőként Lakhatás típusú programja Budapesten	Budapesti Módszertani Szociális Központ és Intézményei	99 948 960 Ft	0	9 100	24	2019.01.01	2020.12.31	24
Budapest	"Haza-találó" Fővárosi közterületen élő hajléktalan emberek önálló lakhatási programja	Menhely Alapítvány	100 000 000 Ft	0	2 000	15	2021.04.01	2023.06.30	27
Salgótarján	FORDULÓPONT	SALGÓTARJÁN ÉS TÉRSÉGE EGÉSZSÉGÜGYI-SZOCIÁLIS KÖZPONTJA	110 456 907 Ft	5	3 000	20	2018.05.01	2020.09.30	29
Szombathely	"Kulcsra-készen"	Fogyatékkal Élőket és Hajléktalanokat Ellátó Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság	120 418 128 Ft	5	12 000	30	2018.07.01	2020.09.28	27
Debrecen	SORSFORDÍTÓK	ReFoMix Rehabilitációs Foglalkoztatási és Szociális Szolgáltató Nonprofit Közhasznú Korlátolt Felelősségű Társaság	131 169 476 Ft	5	14 038	20	2018.07.01	2020.09.28	27
Tatabánya	PROCASA – Projekt az otthonatlan emberek otthonteremtéséért	Utcai Szociális Segítők Egyesülete	170 500 548 Ft	5	19 224	30	2018.05.01	2020.10.31	30
Békés	Lehetek Én is	BÉKÉS VÁROSI SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT	173 101 654 Ft	5	8 500	30	2018.07.01	2022.03.31	46

Székesfehérvár	"Új Esély"	SZÉKESFEHÉRVÁR MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZATA KRÍZISKEZELŐ KÖZPONT	205 105 708 Ft	5	28 740	30	2018.05.01	2021.02.28	34
Kecskemét	"ELSŐ LÉPÉS":Az utcán élő hajléktalan személyek első lakhatását és foglalkoztathatóságát segítő projekt a Dél-Alföldön	"Silencio" Hitközösség	265 000 000 Ft	6	4 700	20	2018.05.01	2020.09.30	29
Lulla	A hajléktalanság nem a hajlék hiánya, hanem a hajlék megszerzésének, megtartási képességének a hiánya. Komplex "diótörés"- program, elsősorban a volt állami gondozott, utcai hajléktalanná vált, egyedülálló, családalapítás előtt álló fiatalok számára.	Diótörés Alapítvány	310 000 000 Ft	7	5 200	7	2018.07.01	2022.06.30	49

2 199 170 018 Ft

52

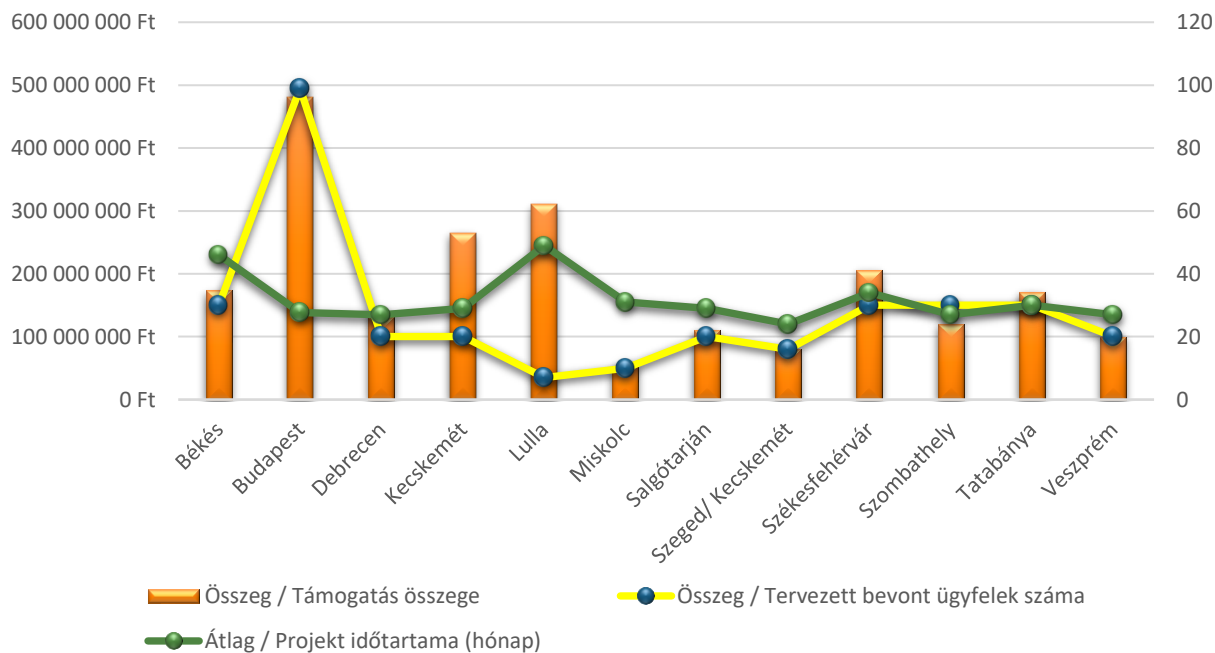
142 820

332

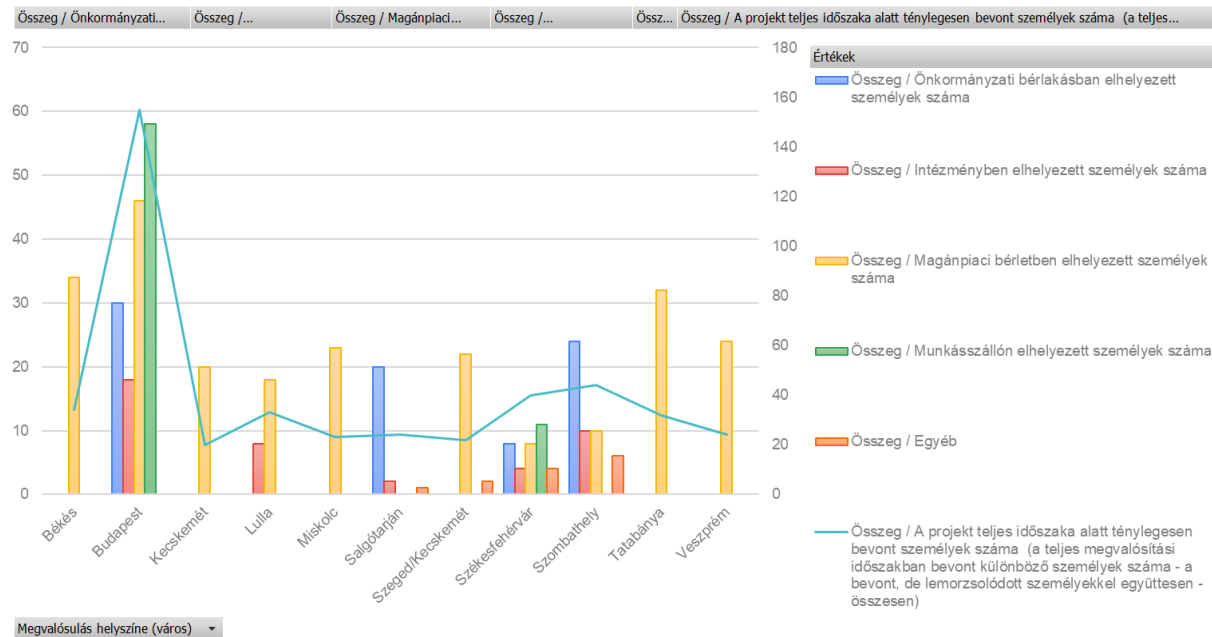
1. sz. ábra: Elsőként lakhatás programok megvalósulása települési bontásban a tervezetten bevonni kívánt személyek száma szerint

2. sz. ábra: az elnyert támogatások, a tervezetten bevont személyek száma és a program időtartama települési megoszlás szerint

3. sz. ábra: „Elsőként lakhatás” program keretében a program kezdésekor elhelyezett személyek száma az elhelyezés iránya szerinti bontásban megvalósítási településenként²

Település	Önkormányzati bérletben elhelyezett személyek száma	Intézményben elhelyezett személyek száma	Magánpiaci bérletben elhelyezett személyek száma	Munkásszállón elhelyezett személyek száma	Egyéb	A projekt teljes időszaka alatt ténylegesen bevont személyek száma
Békés	0	0	34	0	0	34
Budapest	30	18	46	58	0	155
Kecskemét	0	0	20	0	0	20
Lulla	0	8	18	0	0	33
Miskolc	0	0	23	0	0	23
Salgótarján	20	2	0	0	1	24
Szeged/Kecskemét	0	0	22	0	2	22
Székesfehérvár	8	4	8	11	4	40
Szombathely	24	10	10	0	6	44
Tatabánya	0	0	32	0	0	32
Veszprém	0	0	24	0	0	24
Végösszeg	82	42	237	69	13	451

² N=15 – az adatszolgáltatásnak teljeskörűen eleget tevő projektmegvalósítók adatszolgáltatását figyelembe véve